

но за пиано: концерти, сонати, ронда, камерна музика; клавиртриа и струнни квартети. Главните му музикално-писателски трудове сж помѣстени въ музикалното списание „Cäcilia“.

Березовски, Максимъ Сазоновичъ — руски църковенъ компонистъ, род. 1745 въ с. Глуховъ (Черниговска губерния), умр. 1777; показалъ прекрасенъ гласъ като дете, бива взетъ въ придворната пѣвческа капела, дето учи теория при Цописъ. 1765 отива въ Болоня при Падре Мартини, при когото придобива отлични познания. Въпрѣки хубавитѣ възможности, които му се разкривали въ Италия, 1774 Б. се връща въ Русия. Получилъ незначителна служба при Придворната Пѣвческа капела, измаменъ въ очакванията си да заеме видно мѣсто, преследванъ отъ завистници и тормозенъ отъ неспирни клевети и интриги, Б. изпада въ ипохондрия и посѣга самъ на живота си. Макарь и училъ въ Италия — творенията на Б. стоятъ подъ слабо италиянско влияние, и носятъ повече самобитни руски чѣрти. Тѣ се отличаватъ съ самостоятелното водене на гласовѣтъ и покриване на текста съ музиката. Писаль: „Вѣрую“, причастни: „Въ память вѣчную“, „Творяй ангелы“, „Чашу спасения“, концертъ „Не отвержи мене во время старости“ (най-хубавото му творение, признато за класическо въ Русия) — печатани. „Литургия“; „Милость и судъ воспою“; концерти: „Отрыгну сѣрдце“ и „Слава во вышнихъ Богу“, причастни: „Блажени яже избрахъ еси“, „Не имамы иныя помощи“, „Хвалите Господа съ небесъ“ и др. — непечатани.

Беренсъ, Херманъ — Berens, Hermann — компонистъ и клавиренъ педагогъ, род. 1826 въ Хамбургъ, умр. 9 май 1880 въ Стокхолмъ, синъ на флейтиста Карлъ Б. и неговъ ученикъ по флейта, после на Райсигеръ по композиция въ Дрезденъ; 1845 предприема концертно пътуване съ известната пѣвица Мариета Албани, после отива въ Стокхолмъ, като театраленъ капелмайсторъ и професоръ по композиция въ тамошната музикална академия. Творби: нѣколко симфонии, оперитъ: „Кодрусъ“, „Виолета“ и „Сънъ въ лѣтна нощъ“, камерна и кла-

вирна музика. Освѣтъ това: етюди и „Школа за лекота“ за пиано, които и днесъ иматъ широка употреба.

Берингеръ, Оскаръ — Beringer, Oscar — пианистъ и компонистъ, род. 14 юли 1844 въ Фуртвангенъ, умр. 1922 въ Лондонъ, ученикъ на Мошелесъ и Таузигъ, основателъ на една частна академия за майсторска игра по пиано въ Лондонъ, билъ и професоръ въ тамошната кралска академия. Ценни сж неговитѣ инструктивни композиции за клавиръ, като — „Дневни технически студии“ и др.

Берио, Шарлъ Огюстъ — Bériot, Charles Auguste — знаменитъ цигулковъ виртуозъ, плодовитъ компонистъ и даровитъ педагогъ, род. 20 февр. 1802 въ Льовенъ, умр. 8 апр. 1870 въ Брюкселъ. Отначало самоукъ, достигналъ завидно съвършенство, постѣпва въ Парижката консерватория, дето учи при Байо, Лафонъ и Виоти. Първото му явяване въ изпълнение на собствени композиции въ Парижъ е имало сензационенъ успѣхъ, следъ което той предприема концертни обиколки, отначало въ Англия, а после и въ цѣла Европа (едно отъ които, заедно съ пѣвицата Мария Гарция — за която се и оженва). Замѣстникъ на Байо въ Парижката консерватория, и после професоръ въ Брюкселската, 1858 год. — за нещастие, Б. ослѣпва и се отдава на композиционна дейность. Играта му се е отличавала съ пълното съвършенство на техниката, както и съ благородството и изяществото на тона. Съ творчеството си Б. обогати много цигулковата литература: 9 концерта, 11 вариации (Airs variés), етюди, дуети, 4 клавирни триа и една голѣма школа въ 4 части.

Берлингоца — Berlingozza — италиански селски танць.

Берлиозъ, Хекторъ — Berlioz, Hector — виденъ французки компонистъ, създателъ на програмната музика, род. 11 дек. 1803 въ Когъ Сентъ Андре, умр. 8 мартъ 1869 въ Парижъ; започналъ да учи, противъ желанието си медицина, той скоро я напуца и постѣпва въ консерваторията. Оригиналенъ и самостоятеленъ духъ, още отъ ранно юношество Б. не е могълъ да се мири съ едно учение по шаблонъ, и за това напуца консерваторията, ала ли-